

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος πρῶτον· ἐν Ἀθήναις,
πὺ πλουτίζουσιν οἱ κηφήνες.

Χίλια δεκακόσια ὀγδοήντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζῃ ὄρθηκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμηὸς τὴν εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Ἢ ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῇς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεττέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μές' ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηὸς μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὁποῖος θέλει — εἰδ' ἄλλέως δὲν μάς μέλει.

Τοῦ Σεπτεμβρίου εἰκοσιδύο,
ῥεσθὴ ἡμέρα καὶ βράδυ κρύο.

Τριάντα πέντε ἀριθμός.
φτώχεια, φαγοῦρα, σκοτωμός.

Τί συνεντεύξεις πολιτικαὶ
καὶ δμιλῖαι μοναδικαί !

Στὴν πολιτικὴν ἐφάνη νέον σύστημα ἐσχάτως,
καθὼς εἶναι ὅλα νέα 'στὸ πρωτότυπὸν μας κράτος,
ἰσχυρὰ, πικρὰ, ἀλλὰ καὶ φαιδρὰ συνάμα,
ζωηρότερος μεγάλῃς καὶ φρενοδλαθείας κρᾶμα.
Πλὴν τὸ σύστημα, νομίζω, παλαιὰ πῶς εἶναι ἔξις,
καὶ συνίστατ' εἰς σπουδᾶς καὶ μακρὰς συνδιαλέξεις.

Καὶ ἰδοὺ καθένος Ἑλλήν — καὶ βεβαίως πατριώτης —
ἐν ἡμέρᾳ 'στὸν δρόμον καὶ ἀμέριμνα βαδίζει,
αἰφνης τὸν καταλαμβάνει μιὰ ἀλλόκοτος φαιδρότης
καὶ μὲ γέλωτας μονάχος ἀρχινᾷ νὰ ξεφωνίζει:
— Διὰτὶ νὰ μείνῃ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο νὰ μὴ μείνῃ;
'στὸ πρῶτον ἀμέσως μιὰ συνέντευξις νὰ γίνῃ.

Κι' ὁ Πρωθυπουργὸς στημένος σ' ἓνα μέρος ὡς Πυθία
ἔρχεται ὅσα τοῦ λέγουσιν καὶ ἀνθρώπινα καὶ θεῖα,
καὶ ἀμφοτέρωθεν πλέον ἐκ τῆς λύσεως δὲν μένει,
κι' ὅσοι φεύγουσιν κεχρηγότες καὶ κατενθουσιασμένοι
πῶς κατέρωθωσιν νὰ λέγῃ δίχως διόλου νὰ προσκρούσῃ,
πῶς κατέρωθωσιν ἐξ ἄλλου τόσας ζευσεκίαις ν' ἀκούσῃ.

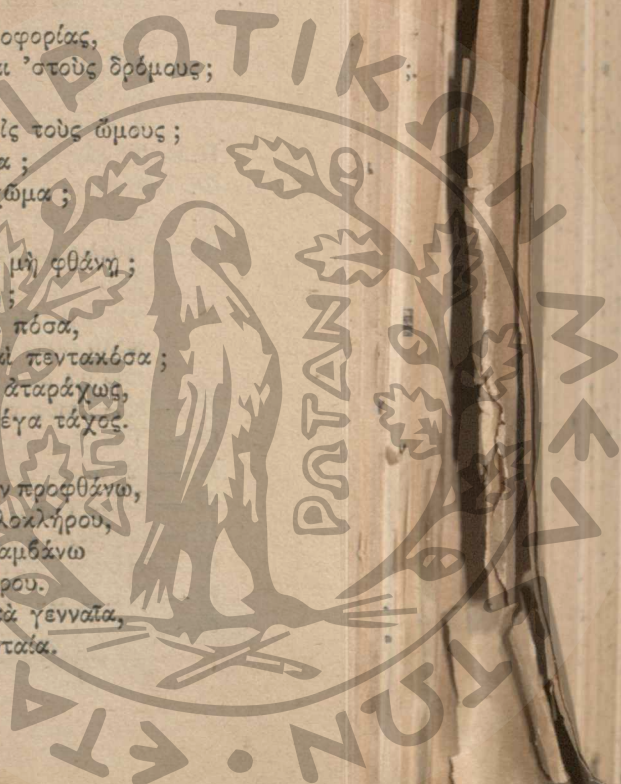
Καὶ ἰδοὺ ἐπάνω κάτω αἱ σπουδαῖαι ἐρωτήσεις,
τὰς ὁποίας ὁ καθένος 'στὸν πρωθυπουργὸν προτείνει,
ἀλλὰ καὶ ἰδοὺ συγχρόνως τοῦ πρωθυπουργοῦ αἱ λύσεις,
τὰς ὁποίας 'στὸν καθέναν καὶ ἐκεῖνος ἀπευθύνει.
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅλοι μένουσιν εὐχαριστημένοι
καὶ ἐμεῖς, καὶ σεις, κι' ἐκεῖνοι, καὶ ἰθαγενεῖς καὶ ξένοι.

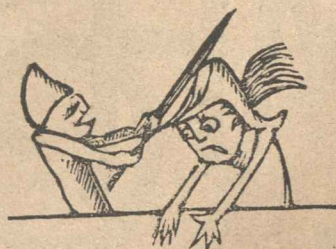
— Διὰτὶ ἡ ἐφεδρεία νὰ μὴ συγκαλῆται πάλιν;
— Πῶς τὰ οἰκονομικά μας ἔχουν τόσῃν παραξέλην;
— Διὰτὶ τὸ ναυτικὸν μας νὰ μὴν ᾔν' ἀκόμη πλήρες;
— Πῶς συγγέονται 'στὸν δρόμον λωποδύται καὶ κλητῆρες;
— Τὸ ἐμπόριον πῶς μένει εἰς τὸ κράτος μας ὀπίσω;
— Εἰς τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς μου διὰτὶ νὰ σ' ἀπαντήσω;

— Τί σημαίνει ὅταν λέγουσιν ἄρσιν τῆς κυκλοφορίας,
κι' εἰς τὸ πείσμά μας ἐκείνη περιφέρεται 'στοὺς δρόμους;
— Διὰτὶ νὰ ἐπιτρέπουσιν ἄδειαν ὀπλοφορίας
καὶ νὰ τρέχουσιν οἱ πολῖται μὲ τουφέκια εἰς τοὺς ὄμους;
— Διὰτὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὸ ταξεῖδι τοῦ ἀκόμα;
— Διὰτὶ εἰς τὸ παλάτι νὰ εἰπῇ νὰ ῥίξουν χῶμα;

— Διὰτὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἡ σταφὶς μας νὰ μὴ φθάσῃ;
— Διὰτὶ ὁ Μανωλέας αἰφνιδῶς ν' ἀποθάνῃ;
— Τί εἰσέπραξαν ἐφέτος ἀπὸ τὰ καπνὰ καὶ πόσα,
ἀπὸ ποῦ καὶ πῶς καὶ πότε θόδωρος καὶ πεντακόσια;
Κι' ὁ πρωθυπουργὸς ἀκούων ὅλα ταῦτα ἀταράχως,
τὴν ὑπομονὴν τοῦ χάνει κι' ἀρχινᾷ μὲ μέγα τάχος.

— Ἄν que ἔχω ἀσχολίας que καθόλου δὲν πρόφθγω,
εἰμὶ σύμφωνος μαζί σας que ἐγὼ ἔξ' ὀλοκλήρου,
ἐννοῶ πῶθεν quiesθε que καλῶς καταλαμβάνω
πῶς ἐκφράζεσθε ἰδέας μετὰ πάθους διαπύρου.
'Στὰ αἰσθημάτων σας ταῦτα ἀποδλέπων τὰ γενναῖα,
ἡ συνέντευξις ἐλπίζω πῶς θὰ ᾔναι τελευταία.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

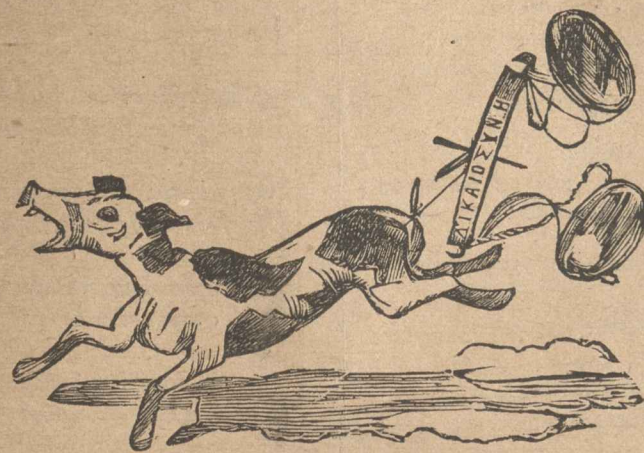
- Π.—Λοιπὸν ἐγὼ σ' ἀφίνω γαί...
Φ.—Τί λές, βρέ Περικλέτο;
Π.—Μωρὲ θὰ φύγω, Φασουλῆ, κι' ἂν θέλῃς πίστεψέ το.
Τί νὰ σοῦ 'πῶ! δαρέθηκα σὲ τούτη τὴν Ἀθήνα,
καὶ ἂν δὲν φύγω σήμερα, θὰ φύγω σ' ἓνα μῆνα.
Φ.—Μὰ πῶς σοῦ ἤλθε εἰς τὸ νοῦ καὶ σὺ νὰ ταξιδεύῃς;
Π.—Ἐγθὲς τὸ βράδυ ἔξαφνα μοῦ ἤλθε τέτοια σκέψις.
Καὶ νὰ σοῦ πῶ, βρέ ἀδελφέ, καὶ ἄδικο δὲν εἶχα,
γιατ' εἶναι κάμποσος καιρὸς ποῦ ἔχω ἓνα βήχα,
ὅχι πῶς κρυολόγησα, οὔτε ἀπ' ἄλλο λόγο,
μὰ ἔτσι νὰ! πῶς νὰ 'στὸ πῶ, πολὺ καλὰ δὲν τρώγω,
καὶ μοῦρχεται μὴ δρεῖς τώρα δὴ τρεῖς ἡμέραις,
ὅπου 'μπορῶ μονάχος μου νὰ φάω δὴδ σουπιέρας.
Καὶ νὰ σοῦ 'πῶ τὴ γνώμη μου;... ὅταν κανεὶς πεινάῃ
καὶ δὲν εὐρίσκει τίποτα 'στὸ ἔθνος του νὰ φάῃ,
τότε, μωρέ, μὰ τὸ Χριστὸ καὶ μὰ τὴν Παναγία,
τοῦ ἔρχεται ἀλλόκοτη ἀμέσως νοσταλγία.
Πᾶω λοιπὸν 'στὸ Δίεραποὺλ κι' ἔλα νὰ μ' ἀνταμώσῃς.
Φ.—Ὡστε λοιπὸν δὲν θάσαι σὺ εἰς τὰς διαδηλώσεις.
Π.—Τί λές; διαδήλωσι θὰ ἔχουμε καὶ πάλι;
Φ.—Καὶ θάνα διαδήλωσις ἀπ' ὅλαις πῆδ μεγάλης.
Π.—Καὶ ποῖς ὁ λόγος νὰ γενῇ αὐτὸ τὸ νταραβέρι;
Φ.—Ἦθελα νὰ σοῦ τῶλεγα, ἀλλ' ὅμως δὲν συμφέρει.
Π.—Μὰ τάχα τώρα μυστικὰ θὰ ἔχῃς κι' ἀπὸ 'μένα;
Φ.—Ἐγὼ πῶς σοῦπα δηλαδὴ πῶς φεύγω γιὰ τὰ ξένα!
Π.—Ἀς ἦναι... μᾶθε τὸ λοιπὸν πῶς μάλιστα κάτω φθάσῃ,
ἀπὸ τὴν διαδήλωσις ὁ κόσμος θὰ χαλάσῃ,
πῶς θὰ σηκώσουν μονομιά δολομαυρὴ σημαία,
πῶς μὲ τὰ ἑξαπτέρυγα θὰ πᾶν 'στὴν προκυμαία,
κι' ὅταν τὸ πρᾶγμα σοδαρὸν ὀλίγον καταντήσῃ,
ὁ Κοσσονάκος θὰ φανῇ καὶ θὰ τοὺς διαλύσῃ.
Π.—Τί λές, βρέ ἀφιλότης; ποῖς θάλλῃ 'στὸν Περαιά;
Φ.—(Μάθε πῶς ὅλοι καρτεροῦν νὰ 'δοῦν τὸν βασιλέα.)
Π.—Καὶ τάχα 'πές μου τί θὰ 'δῇ μὲ τοῦτο τὸ καρτέρι;
Φ.—Ἦθελα νὰ σοῦ τῶλεγα, ἀλλ' ὅμως δὲν συμφέρει.
Σοῦ λέγω μόνον, Περικλῆ, πῶς πρέπει νὰ προσέχῃς,
γιατὶ μ' αὐτὴ τὴν δρεῖς ποῦ μοῦλεγες πῶς ἔχεις,
πολὺ φοβοῦμαι, φίλε μου, ὅτι θὰ φῆς μπερντάχι,
ποῦ θὰ σοῦ φύγῃ μονομιάς καὶ βήχας καὶ συνάχι.
Π.—Καὶ ποῖς τὴν διαδήλωσις αὐτὴν τὴν ἐτοιμάζει;
Φ.—Τὸν Δεληγιάννη ἄλλοι λέν καὶ ἄλλοι τὸν Καζάκι.
Π.—Ὡστε σὺ εἶσαι βέβαιος πῶς ξύλο θὰ νὰ πέσῃ.
Φ.—Ἐὸλο γερὸ, κι' ἄλλοι μόνον σ' ὅποιον βρεθῇ 'στημέση.
Π.—'Αλήθεια πῶς τὴν ἔμαθες τὴ δίκη τοῦ Νομάρχῃ;
Φ.—Πᾶει κι' αὐτὴ, ἐτέλειωσε καὶ οὔτε κἀν ὑπάρχει.
Π.—Καὶ ὁ Λεβίδης τὸ λοιπὸν τί ἔγινε;
Φ.—Ἐρῆμην,
ἂν καὶ ἀπέδειξε πολὺ μεγάλην ἐπιστήμην,

- καὶ νὰ μὴν ἦμαι δικαστὴς γιὰ νὰ τὸν ἀθώωσω
καὶ τὸν Νομάρχῃ τὸν μουρλό 'στὴ φυλακὴ νὰ χῶσω.
Π.—Σοῦ εἶπα μὴν τὰ λές αὐτὰ μὴν εὐρῆς τὸν μυελὸ σου.
Φ.—Ἐγὼ δὲν εἶμαι Σύμβουλος, βρέ βλάκα, κι' ἀντε χῶσω.
Π.—'Αλήθεια πῶς σοῦ 'φάνηκαν οἱ δικασταὶ τοῦ κράτους;
Φ.—Μωρὲ κι' αὐτοὶ 'φοβήθηκαν μὴν εὐρουν τὸν μυελὸ τους.
Κι' ἔπειτα πῶς νὰ δεῖξουνε κι' ἐκεῖνοι χαρακτῆρα,
ποῦ τώρα 'δρίσκονται ἐδῶ καὶ αὐριο 'στὴ Σύρα,
μεθαύριο 'στὰ Τρίκαλα καὶ 'στὴν Κυπαρισσίαν,
καὶ τέλος 'στὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν.
'Ἡ μήπως τάχα 'ξέχασες τοῦ 'Ράδου τὴ φευγάλα,
τοῦ Μπένση τὴ μετάρθεσι κι' ἀκόμη τόσα ἄλλα;
Π.—'Αλλ' ὅμως πῶς σοῦ 'φάνηκε κι' ὁ Λούης ὁ καὶ μὲν;
Φ.—Παραπολὺ μοῦ 'φάνηκε πῶς ἦταν τοδισμένος,
κι' ὁ ἴδιος ὁμολόγησε τὸ τραγικὸν τοῦ λάθος
καὶ εἶπε τὴν ἀλήθειαν χωρὶς κανένα πάθος.
Μὰ ὅταν ἓνας ὑπουργὸς Ζακυνθινὸς ζευξέκης
κι' ἓνας Νομάρχῃς μοναχὰ, σωστὸς Ντελῆ-Φουσίκης
στριμώνουν μες 'στὴ φυλακὴ τοῦ Δήμου τοῦς Σωφί-
[κα]

- χωρὶς νὰ κάνουν τίποτα, σὰν νὰ τοὺς ἔχουν δοῦλα,
ἔ! τότε πᾶς φασκέλωσε καὶ Σύνταγμα καὶ κρᾶτη
καὶ ἄρον σου τὸν κρᾶδον εὐθὺς καὶ περιπάται.
Π.—'Αλήθεια πές μου, Φασουλῆ, προχθὲς τὸ βράδυ εἶδα
μὴ καινούρια καὶ πολὺ μικρὰ ἑφημερίδα,
κι' ἔμαθα ἓνας σύλλογος σπουδαῖος πῶς τὴ βγάξῃ,
ἀλλὰ, καθὼς μοῦ φαίνεται, κανεὶς δὲν τὴν διαδίδῃ.
Φ.—Ἐρῶ τί σύλλογο μοῦ λές, τὸν σύλλογον Συνδέσμου
αὐτὸς θαρρῶ πῶς κάθεται εἰς τὴν ὁδὸν 'Αγγέλου.
'Αλήθεια εἶδες σύλλογοι ποῦ ξεφυτρώνουν πάλι;
κι' αὐτὸ σημαίνει, Περικλῆ, πῶς εἴμαστε σὲ χῆμα
κι' ἔπου συλλόγους ἀπαντᾷ πολλοὺς καὶ σωματεῖα
ἐκεῖ, θαρρῶ, ἐπικρατεῖ φρικτὴ ἀχρηματία.
Π.—Κι' οἱ μοῦστοι πῶς ἐπήγανε λοιπὸν ἀπάνω κάτω;
Φ.—Θαρρῶ πῶς δὲν θὰ ἔχουμε καθόλου ρετσινάτο.
Φρονῶ ἐν γένει, Περικλῆ, πῶς θὰ ἔχουμε πολέμου,
καθὼς καὶ ἀνατολικούς καὶ δυτικούς ἀνέμους.
Π.—'Αλήθεια τὰ θωρακωτὰ δὲν ἐφθασαν ἀκόμη;
Φ.—Εἶχα κι' ἐγὼ ἀνέκαθεν γι' ἄλλα βαπτόρια γνώμη.
Π.—Σὰν τί βαπτόρια δηλαδὴ; δὲς μου νὰ ἐννοήσω.
Φ.—Νά! ἔτσι σὰν δικάταρτα, νὰ τρέχουν ἀπὸ 'πίσω,
νὰ ἦναι καταδρομικά καὶ ὅλο νὰ βουλιάζουν,
φουγάρα νὰ μὴν ἔχουνε, ἀλλὰ καπνὸ νὰ βγάξουν,
νὰ ἦναι τέλος, Περικλῆ, ἀλλόκοτα βαπτόρια.
Π.—Μὲ ἔφερες, βρέ Φασουλῆ, σὲ τέτοια στενωχώρια,
ποῦ μοῦρχεται τὸ χέρι μου ἀπάνω νὰ σηκώσω
καὶ νὰ σοῦ δώσω, μασκαρά, καὶ νὰ σοῦ ξαναδώσω,
ποῦ νὰ σοῦ φαίνεται παντοῦ πῶς ὀλέπεις τρικυμία
καὶ ὅλη τὴ Μεσόγειο γεμάτη ἀπὸ πλοῖα.
Καὶ ἐπειδὴ μ' ἐχόρτασες ἀπὸψε κουταλιάραις,
σκόψε τὸ σῆμα σου νὰ φῆς καὶ μερικαῖς σφαλίμας.

Νά, κι' ἀνέλπιστα ἀστεῖα,
'στὰ ἡμέτερα γραφεῖα.

Εἰς κύριος εἰς τὸν 'Ρωμῆον διαδόσας πῶς ὑπάρχει
μὴ θέσις 'στὴν ἀλλοδαπὴν γιὰ ἔμμοθο Σχολάρχῃ,
ἤλθεν εἰς τὸ Γραφεῖον μας προχθὲς κατεσκευασμένος
κι' εὐθὺς νὰ τὸν συστήσωμεν ζητοῦσε ὁ καὶ μὲν.
'Αλλ' ἂν πιστεύῃ καὶ αὐτὸς εἰς ὅσα ἐμεῖς λέμε,
ποτέ του θέσι δὲν θὰ 'δῇ κι' ἐμεῖς θὰ νὰ τὸν κλαίμε.

Ἐπέταξε τῆς ζυγαριᾶς καὶ ἡ Δικαιοσύνη
καὶ εἶναι ἡ Κυβέρνησις ὁ μοναχὸς τῆς νόμος,
τῆς ζευσεκιάς νευρόσπαστον κατήντησε νὰ γίνῃ,
καὶ σὰν τῆς 'ποῦν μετάρθεσι τὴν πιάνει κρύος τρόμος.

Διάφορα πολιτικά,
ὀλίγον τι σημαντικά.

'Ἐπὶ σφῆρας τὰς πολιτικὰς μεγάλας διαδόσεις
καὶ σχέδια πρωτότυπα πολιτικῆς μελλούσης,
ὡς λέγουν ἐτοιμάζονται πολλὰ διαδηλώσεις
καὶ κάτω εἰς τὸν Πειραιᾶ κι' ἐντὸς τῆς πρωτευούσης.
Μὰ μὲς 'στὴν τόση ταραχῇ, 'στὸ τόσο νταραβέρι,
τί τίεται ἡ αὐριον κανένας δὲν τὸ ξέρει.

Συζητήσις καὶ θόρυβος 'στοὺς κύκλους τοὺς μεγάλους,
καθένας ἐτοιμάζεται Πρωθυπουργὸς νὰ γίνῃ,
κι' ὁ Παππαγαλόπουλος μαζί μὲ δέκα ἄλλους
'στὰ σύζυλα τὸν κύριον Πρωθυπουργὸν ἀφίνει.
Ἐῖς ὁ Μάνταλος ἐμάθαμε πῶς σκέπτεται ἀκόμα
νὰ σχηματίσῃ καὶ αὐτὸς κανένα νέο κόμμα.

'Ο Δεληγιάννης ὀμλεῖ μαζί μὲ τοὺς ἐννιά του,
ὁ Δεληγιώργης μὲ δὴδ τρεῖς, κι' ὁ Μεσσηνέζης μόνος,
ἀλλὰ κι' ὁ Σωτηρόπουλος σκυφτὸς 'στὴν κἀμαρὰ του
γιὰ τὸ χαρτοφυλάκιον παραλαλεῖ συγχρόνως.
Κι' εἰς μετροῦν τὰ πρόσωπα τῶν ἀληθῶν των φίλων,
ἔλκει ἀπάνω 'στὸ χαρτί, κι' ἄλλοι ἐπὶ δακτύλων.

'Αλλ' ὁ τῆς Μέσης βουλευτὴς δὲν ξέρουμε ἀκόμη
τί σχέδια κυοφορεῖ ἐντὸς τῆς κεφαλῆς του
καὶ ἂν περὶ πολιτικῆς προτείνῃ καμμιὰ γνώμη...
μὰ ὅπως συμπεραίνουμε ἐκ τῆς διαγωγῆς του,
ποτέ δὲν θὰ παρευρεθῇ εἰς τὰς συνεδριάσεις,
ἐσφ κι' ἂν ἦναι κρείττοι αὐτὰ αἱ περιστάσεις.

'Αλλὰ κι' ὁ Νικολάδουρας δὲν ξέρουμε ἐπίσης
εἰς τίνας θὰ καταταχθῇ ὀριστικῶς σημαίαν,
καὶ περὶ Νικολάδουρα σπουδαῖα συζητήσεις
κι' ὅλοι ἐκφέρουν ἐπ' αὐτοῦ ἀντίθετον ἰδέαν.
Μὰ κι' ὁ Δουζίνας ὅπως πρὶν μονάχος δὲν θὰ μείνῃ,
κι' ἐκεῖνην τὴν ἐπιτροπὴν θὰ παύσῃ νὰ προτείνῃ.

'Εν γένει συζητήσεων φρικτὴ μονομαχία
εἰς ὅλων τῶν μεγάλων μας πολιτικῶν τῆς σάλαις,
εἰς τῆς ταβέρνας τοῦ Ψυχῆ καὶ εἰς τὰ καφενεῖα,
κι' ἀνεδοκατεδόματα καὶ βουλευτῶν τρεχάλας.
Μόν' ὁ 'Ρωμῆος ἀπὸ μακρὰ τοὺς Ἑλλήνας γουστάρει,
γιατὶ σὲ τέτοια πράγματα φοβᾶται τὸ στηλιάρι.

Τηλεγραφήματα καινούρια,
που έρχονται με τόση φούρια.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ, αύθμερόν — Καί τόν κακόν της τόν καιρόν.
ΚΙΝΑ, τριάντα τοῦ μηνός — Καί πόλεμος έλεεινός.
ΔΟΝΑΙΝΟΝ, τόσαις τοῦ αὐτοῦ — Νόσος σπουδαία τοῦ στρατοῦ.
ΜΟΣΧΑ, τοῦ μηνός δεκάτη — Πυρκαγιά εἰς τὸ παλάτι.
ΜΑΓΧΕΣΤΕΡ, εἴκοσι ἔξη — Δέν 'μπορεῖ κι' ἐδῶ νά βρέξη.
ΔΙΒΕΡΠΟΥΑ, μηνός τριάντα — Ἐκπτώσις πολλή 'στὴ ράντα.
ΑΔΕΕΑΝΔΡΕΙΑ, δεκάξη — Ἡ κυβέρνησις θ' ἀλλάξη.
ΚΟΠΕΝΑΓΗ καί ΓΕΝΟΥΗ — Ἐφυλάκισαν τὸν Δοῦη;
ΙΝΔΟΣΤΑΝ, εἴκοσι μία — Ἄγνωστος ἐπιδημία.
ΠΕΡΑ ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΓΑΣΤΟΥΡΗΣ — Ποῖος εἰν' αὐτός ὁ Δοῦνης;
ΡΩΜΗ, τοῦ μηνός ἑννέα — Δέν ὑπάρχουν ἄλλα νέα.
ΣΥΡΟΣ, ἔπιασε τὸ κρύον —

Τοῦ ΧΑΒΑ τὸ πρῶτορλεον.

Δίστιχοι τινες εἰδήσεις
μὲ μικρὰς διασαφήσεις.

- Κατὰ πολλῶν ζωοκλεπτῶν ἀπόσπασμα εὐζώνων.
(Ἀλλὰ ἡ καταδίωξις μετὰ σφαγῶν καὶ φόνων.)
- Ἀπόψε νέα ἔκλειψις θὰ γίνη τῆς Σελήνης.
(ὦχ! ἀδελφή, 'στὸ χάλι μας καὶ σὺ δὲν μᾶς ἀφίνεις!)
- Τί κακοῖθεις πυρετοὶ 'στὸν Πειραιᾶ ἐσχάτως!
(Καὶ πόση κακοῖθεια εἰς ὅλον μας τὸ κράτος!)
- Συλλήψεις καθημερινῶς μεγάλων φυγρδίκων.
(Ἐν τούτοις ἐπισκέπτονται τοὺς βουλευτὰς κατ' οἶκον.)
- Πολλαῖς χιλιάδες 'κόστισε τὸ πῦρ τῶν Ἀνακτόρων.
(Ἐτοιμασθετε, Ἑλληνες, διὰ τὸν νέον φόρον.)
- Ἡ Διφθερίτις κατ' αὐτὰς μαστίζει ἐν Σικιάθῳ.
(Δίγο μὲ μέλλει καὶ γι' αὐτούς, ἐγὼ νὰ μὴ τὴν πάθω.)
- Ἐν Νεαπόλει ἤρχισε νὰ παύῃ ἡ χολέρα.
(Ἐκ τούτου καταφαίνεται πῶς ἔρχετ' ἐδῶ πέρα.)
- Σήμερα βάζει ὁ στρατὸς χειμερινούς χιτῶνας.
(Ἐκ τούτου συμπεραίνομεν πῶς ἦλθε ὁ χειμῶνας.)
- Κάποιος κλητὴρ δικαστικὸς ἐσχότωσε χθὲς ἕνα.
(Μὰ τέτοια πράγματα γιὰ 'μᾶς εἶναι συνειθισμένα.)
- Ἐκ Θεσσαλίας Μπέηδες νὰ φύγουν δὲν προφθάνουν.
(Κι' οἱ Θεσσαλοὶ ἂν φύγουνε πολὺ καλὰ θὰ κάνουν.)
- Καὶ τοῦ Λεβίδη τέλειωσε ἡ δίκη τὴν Δευτέρα.
(Μὰ καθεμιά του ἔνστασις ἐπῆγε 'στὸν ἀέρα.)

- Διαδηλώσεις κατ' αὐτὰς τεκταίνονται μεγάλας.
(Μὰ θὰ τελειώσουν καὶ αὐταῖς καθὼς καὶ τόσαις ἄλλαις.)
- Ἐντὸς ὀλίγου ἔρχονται ἀτμομηιολλαι.
(Καὶ ἄλλοτε ἠκούσθησαν τοιαῦται ὀμιλλαι.)
- Ὁ βασιλεὺς μᾶς αὐριον θὰ κάμῃ καραντίνα.
(Ἄρα τὴν Πέμπτην ἀφευκτα θὰ ἦναι 'στὴν Ἀθήνα.)
- Ἡ εὐλογιὰ ἐνέσκηψε βαγδαία εἰς τὴν Σκῦρον.
(Ἐλπίζομεν βραδύτερον νὰ ἦναι καὶ εἰς Σῦρον.)
- Ὅργανωται μᾶς ἔρχονται νὰ μᾶς διοργανώσουν.
(Μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ παράδες νὰ σουφρώσουν.)
- Εἰς Βῶλον οἰκογένειαι ἤλθαν νὰ κατοικήσουν.
(Μοῦ φαίνεται πῶς γρήγορα κι' αὐταὶ θ' ἀναχωρήσουν.)
- Τὸ «Ἑαρ» πᾶς κυκλοφορεῖ, γλυκύτατο τραγοῦδι.
(Καὶ ἀληθῶς μοσχοβολᾷ σὰν ἔαρὸς λουλοῦδι.)
- Καὶ Ἱπποσιδρόδρομον ἐν Σύρῳ θ' ἀποκτήσουν.
(Ποῖος ξέρει πόσοι ὑπ' αὐτοῦ τὸ ζῆν θὰ ἐκμετρήσουν!)
- Φεῦ! οἱ Καίριοι ἀνέλαβον τὸ πρὶν μικρόν των σχῆμα.
(Πολὺ μεγάλη ἔλλειψις, πολὺ μεγάλο κρῖμα.)
- Δρὸ χοῖροι συνελήφθησαν πλανώμενοι ἀσκοπῶς.
(Καὶ ἐχρειάσθη βέβαια πολὺ μεγάλος κόπος.)
- Πτώμα νεκροῦ ὑπέρμετρον φιλοξενεῖ ἡ Τήνος.
(Τί ἄρα γε νὰ ἦτανε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος!)
- Σήμερα νέον σύστημα εἰδήσεων ἀρχίζω,
καὶ θὲ ν' ἀρέσῃ βέβαια εἰς τὸ κοινὸν ἐλπίζω.

Φρενοκομείου στατιστικὴ
ἀρσενικὴ τε καὶ θηλυκὴ.

Πράγμα πολὺ περίεργον εἰς Κέρκυραν συμβαίνει...
Οἱ 'στὸ Σωφρονιστήριον ἀπὸ τινος κλεισμένοι
πιστῶς κατεμετρήθησαν καὶ μὲ μεγάλον ζῆλον,
κι' εὐρέθη πῶς ὑπερτερεῖ τὸ γυναικεῖον φύλλον.
'Ὁ κόσμος ὅλος ἐρωτᾷ τίς εἶναι ἡ αἰτία,
ποῦ καὶ 'στὴν τρέλλα ἡ γυνὴ κατέχει τὰ πρωτεία;
'Εγὼ πλὴν ἀποφαινομαι πῶς ἡ παραφροσύνη
ὑπῆρξε γένους θηλυκοῦ ἀνέκαθεν κι' ἐκείνη.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυσιῶν — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενεὲ τῶν «Εὐφρονούντων» — νύκτα 'μέρα συζητούντων,
μὲ μπακέληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊθούρια.